

A SÉRTŐDÉS CSAPDÁJA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2019. február 17.

Kérlek benneteket, álljatok föl egy percre, imádkozzunk együtt! Mennyei Atyánk, itt állunk előtted, a Te jelenlétedben, a Te közelségedben, a Te szeretetedben, a Te kegyelmes-ségedben. Atyánk, nem hangzatos szavakat akarunk imádkozni, hanem valóban a szívünk teljességét akarjuk kifejezni előtted, hogy szeretünk téged, mert Te előbb szerettél bennünket. Köszönjük, Atyánk, hogy gondod van ránk, és táplálsz bennünket a mai napon hozzánk illő eledellel, és betöltöd a szükségünket. Betöltöd a szívünket, a lelkünket, a testünket, és megelégsz bennünket. Köszönjük, hogy a kijelentett tudás a miénk, és épülhetünk, növekedhetünk a mai napon. Elfogadjuk azt, ami a Te szádból jön elő a mai napon. Ne ember akaratából jöjjön elő semmi, ami ma elhangzik, hanem valóban, ahogy átadtuk neked ezt a mai alkalmat, valóban így legyen, valóságban, teljességben. Ami tőled jön, megalázzuk magunkat, és befogadjuk, és elfogadjuk a mai napon. Jézus nevében. Ámen.

Nagyot fújok itt előttetek, mert egy olyan témáról, olyan dologról fogok nektek prédikálni a mai napon, amiről valójában az elmúlt 21 évben így, ebben a formában még soha nem beszéltem, soha nem prédikáltam. Ti vagytok most itt a puding, amin kipróbálok ezt, hogy ez az üzenet hogyan hangzik. Persze érintettük ezt a témát mindig, mindenfelé, amerre szolgáltunk, de jó, ha tudod, hogy nem arról szól a mai üzenet, hogy keressük benned, vagy keressem magamban, vagy keresd a másokban azt, hogy benne mi a hiba. Ugyanakkor a mai alkalom, ha figyelmesen hallgatod, ha megérted a bibliai üzenet lényegét, akkor előfordulhat könnyen, hogy megtalálsz magadban olyan dolgokat, amelyek hibák voltak, amelyek akadályoztak téged abban, hogy egyről a kettőre jussál, vagy háromról négyre, vagy nyolcra kilencre, vagy száztról száztizenkettőre. Ki tudja, hogy ki hol áll a hit útján? A sértődésről fogok ma beszélni és prédikálni nektek, mert az elmúlt 21 évben nagyon-nagyon sok esetben láttam és tapasztaltam azt, hogy ez egy olyan botránkyó a gyülekezetekben a keresztény emberek között, egy olyan csapda a sátán kezében, amelyeket keresztények nem tanultak meg kezelni. Nem tudom a pontos statisztikákat, hogy a gyülekezetben hosszabb ideje járó keresztényeknek egy része miért maradt el a gyülekezetbe járástól, de tudom, mert láttam, tapasztaltam, hogy a botránkozás – aminek egyik szinonim kifejezése a sértődés – sajnos nagyon jelen van a gyülekezetekben. Nem csak a mi gyülekezeteinkben, meggyőződésem, hogy az ország más gyülekezeteiben is és az egész világon ez így van, mert Isten mindenhol ugyanolyan, és az ördög is mindenhol ugyanaz ebben a világban. Az a célja, hogy téged arról a helyről, ahova Isten behelyezett, kimozdítson.

Úgy kezdeném, hogy kérdést teszek fel, és a mai napon sok kérdést fogok feltenni. Szándékos ez a részemről, hogy egy picikét bökődjelek benneteket. Jézus ebben zseniális volt. Ha a megfelelő időben, a megfelelő kérdést fölteszte, akkor az emberek ott egy picit megálltak, és elgondolkoztak, hogy vajon én erről hogyan gondolkozom? Nekem erről vajon milyen meggyőződésem, milyen képem van? Ebbe most nem megyünk bele, de fölteszem a kérdést neked, hogy te ismered-e a saját szíved állapotát? Mennyire ismered saját magadat? Mennyire voltál idáig őszinte saját magaddal? Mennyire tudod azt, hogy mi van benned? A Biblia kijelenti egyértelműen, hogy a szívek vizsgálója az Úr, és senki nem ismer téged úgy, mint Ő. Ő mindent tud rólad. Mindent. Kivételem nélkül. Tudja az értékeidet, ismeri a hátrányaidat, a hiányosságaidat, mindent tud rólad. Te mennyire ismered saját magad? Mennyire tudod azt, hogy bizonyos helyzetekben hogyan fogsz viselkedni? Bizonyára egy mérték szerint ismered magad, de vannak, akik kívülről téged ismernek valamilyen szinten. Legjobb esetben te ismered magad legjobban, de nem igaz az, hogy teljesen mindent tudsz saját magadról. Néha az embernek őszintén szembe kell nézni saját magával, mert van egy szó a Bibliában, amit elmondok, ez a megtévesztés. A megtévesztésnek az a lényege, amikor azt gondolod, vagy azt hiszed magadról, hogy az úgy jó, amit csinálsz, miközben megtévesztett vagy, mert nem jó, és

nem helyes. Lehet, hogy mások is látják, lehet, hogy benned is moco-rog, hogy valami nem kerek. De Isten tudja, és Őelőtte sosincs ez elrejtve. Van Jézusnak egy válasza arra, hogy hogyan tudod a megtévesztést kikerülni, vagy hogyan tudsz a megtévesztés állapotából az igaz útra lépni. Ide is el fogunk jutni, de ne szaladjunk ennyire előre.

Beszéljünk arról egy kicsit, hogy nem kell nagy bátorság ahhoz, hogy meglásd a másokban a hibát. Ugye? Nem kell nagy bátorság ahhoz, hogy a másikat kritizáld, hogy a másiról elmondd a véleményedet. Nem kell különösebben hitet gyakorolnod ahhoz sem, hogy a másikat kibeszéld. De hogy szembenézz a saját magad szívével, hogy szembenézz a saját indítékaiddal, szembenézz a saját motivációddal, ehhez alázat kell, ehhez hit kell, ehhez őszinteség kell! Néha ez mindennél nehezebb. Hogy őszintén szembenézz saját magaddal. Hogy megvizsgáld, hogy amit teszel, azt miért teszed? Mi az, ami motivál? Mi az, ami miatt te abban benne vagy, amit végzel? Nem olyan túl régen hallottam egy prédikátort prédikálni, és minden rendben volt azzal, amit mondott, de volt benne valami gyomorgörcsös rossz érzés, és kerestem magamban, hogy most miért van ez? Valami rossz szellemiség uralja ezt az illetőt? Utána rájöttem, hogy egyáltalán nincs vele semmi baj, velem van a probléma. Az előítélettel, azzal, hogy van vele vélt, vagy valós sérelmem, problémám, és ez miatt egészen másképpen tekintek rá. Mert sértődött voltam rá. Mert a múltban, egy hónapja, egy éve, tíz éve, húsz éve, teljesen mindegy, volt valami affér, és az a neheztelés még bennem volt – hiába gondoltam azt, hogy én azt elengedtem, igazából nem engedtem el. Ez akadályozott engem, mert nem hallottam meg azt, amit ő mondott.

Sokszor vagyunk így, hogy saját magunkat korlátozzuk és akadályozzuk akkor, amikor nem látjuk be őszintén, hogy milyen motiváció, milyen indíték, milyen szándékok vannak bennünk? Ha meg vagyunk győződve valamiről, akkor nagyon nehéz beismerni magunknak, vagy magunk előtt azt, hogy hibáztunk. Vagy könnyű? Ha valamiről meggyőződésben vagy, akkor könnyen beismered, hogy hibáztam, rendben, továbblépek. El lehet jutni erre a hitszintre, úgy gondolom, az alázatnak arra a fokára, amikor az ember könnyen megteszi ezt. De amikor megtévesztésben vagy, akkor már csak makacsságból is ragaszkodsz a saját igazadhoz, mert te úgy gondold, úgy hiszed, meggyőződésből, hogy neked van igazad. Én úgy hiszem, hogy tizenöt évesen mindannyian meg voltatok győződve egy bizonyos dologgal kapcsolatban, és azt mondtátok volna, hogy ide a rozsdás bököt, az úgy van, ahogy mondom! Aztán eltelt tíz év, és lettél 25-30 éves, és azt mondtad, hogy az a tizenöt éves jómagam, az nem is tudom, hogy mit gondolt, mert egész más meggyőződésed van már arról a dologról. Így van? Bólogattok sokan, köszönöm. Bátorítsatok!

És 50 évesen mit gondoltál ugyanarról a dologról? Amiről meg voltál győződve 30 évesen? 70-80 évesen pedig az egészre legyintesz, hogy semmi volt jó úgy, ahogy. Egy dolog az, ami állandó. Egy dolog, amiben a meggyőződésünknek szilárdnak kell lenni. Az Isten beszéde, Isten Igéje. Amikor ezt meglátod, és nem a saját vélt, vagy valós sérelmeid miatt próbálsz a saját magad igazát erőltetni a másokra, akkor kinyílik előtted a világ, mert Isten áldása tud jönni feléd. A mai napon ez az üzenet. Úgy hiszem, hogy sokatok számára lesz ilyen ajtókat berúgó, vagy falakat leborító üzenet, mert vannak sokan, akikben sérelmek vannak, ott bent. Azt hiszed, hogy nincs, én megbocsátottam! Valóban?

Ezt fogjuk a mai napon boncolgatni, és föl is teszem a következő kérdést: neheztelsz-e valakire az életedben? Van-e valaki, akire neheztelsz a családotban, a gyülekezetben? Sértve érzed-e magad azok miatt, amik történtek veled? Sértve vagy-e azok miatt, amik történtek veled az elmúlt egy hétben, hónapban, évben, tíz évben? Vagy ami tizenöt évvel ezelőtt történt? Vagy ami nem történt meg tizenöt évvel ezelőtt, és ez miatt vagy sértődött? Olyan könnyen rámondjuk, hogy hát ezt elengedtem! Nincs harag. Nincs probléma, semmi probléma nincsen. De a válasz őszintén az, hogy sokunknak van evvel problémája. Lehet, hogy meggyőzted magad, hogy nem vagy megbántva, lehet, hogy meggyőzted magad, hogy nem vagy megsértve, de ott legbelül ez a sérelem emészti a lelkedet. Az a sérelem emészti a testedet is.

Nem fogok most listákat sorolni, hogy mi minden miatt lehet megsértődni, akár a gyülekezetben, mert ez a lista végtelen lehetne. Odaült valaki a helyedre, valaki nem köszönt neked, a prédikátornak csörög-zörög a mikrofonja, mint éppen most is. Azon is meg lehetsz sértődve, hogy zsebre van dugva a kezem. Vagy mind a kettő zsebre van dugva. Vagy csörög a kulcs a zsebemben. Annyi mindenben meg lehet botránkozni, annyi mindenben meg lehet sértődni, és most az ingerküszöbödnek a legalját mondtam csak el. Vannak ennél sokkal durvább sértések, sértődések, amik érhetnek az életben, és a gyülekezetben is. Alapjában véve kettő dolog van, amivel szembeszülsz, vagy szembesülünk, az egyik az, amikor úgy érzed, hogy teljesen jogtalan ez a sértés. Teljesen jogtalan, és igazságtalan. Kikéred magadnak! Voltál már így? Na, na, na, na. Kicsit őszintébben! Voltál már valaha úgy az életben, hogy megsértettek? Az érzelmeidben indulatossá váltál ez miatt, és igazán sértve érezted magad. Kézfeltevés nélkül is tudom a választ, csak így látványosabb egy picit. Ugye milyen nehéz őszintének lenni magaddal néha? Voltál már úgy – ezt megkérdeztem már máshol is –, hogy gyülekezetben bántottak meg, és sértették meg az érzelmeidet? Volt-e már ilyen? Mért van szinte minden ember keze a magasban? Azért, mert ezt nem tudod kikerülni. Nem tudod elkerülni, és nincs olyan, hogy soha nem kelljen szembesülni azzal, hogy valaki megbánt, vagy megsért.

Tehát van egyszer az, amikor jogtalanul, igazságtalanul, akár gonosz módon, megsértenek, megbántanak, belegázolnak a lelkivilágodba, az érzelmeidbe, az életedbe, és bele is szólnak, és erre te megsértődsz. Van olyan, amikor ez teljesen jogtalan, és egy hazugsággal, egy teljesen nem indokolt dolog miatt sértődsz meg, de mind a két esetben képes vagy arra, hogy megsértődjél. Van olyan is, amikor teljesen jogos az, amit mondanak neked, és teljesen jogos az, hogy amit mondanak, az nem jó, mondjuk az életedben, hogy meg kell változtatnod. Például egy munkahelyen, ahol van vezető, és van beosztott. Gyülekezetben is van előjáró, és van, aki követő. Nem mindenki vezető a gyülekezetben. A vezetőnek egyik felelőssége, hogy ha valami nem jól megy, akkor azt kiigazítsa. Megmondja, hogy az ebben a formában nem jó, és helyesen, és jogosan meg is kell tennie. Van-e lehetőség arra, hogy megsértődsz akkor, amikor téged kiigazítanak? Hogyne volna? Könnyen előfordulhat ez.

De hogyan tudod meg, hogy valóban meg vagy-e sértve, meg vagy-e sértődve? Akkor, amikor megtévesztésben vagy, és akkor, amikor becsapod saját magad. Jézus tanácsa a megtévesztés ellen így szól. Most az egész fejezetet felolvashatnám, ami egy üzenet a laodíceai gyülekezet pásztorának. Ez a gyülekezet egy megtévesztett gyülekezet volt.

Hét gyülekezeti típusról van szó, hét különböző gyülekezettípust jelöl, illetve jelöl ez még külön személyiségtípusokat is. Embereket, azaz minket, a gyülekezetekben. Azt mondja a megtévesztett gyülekezetnek, a megtévesztett embernek Jézus:

Jelenések 3,18.

18. Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen; és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.

Vegyél tőlem tűzben megpróbált aranyat! Most gondolkozhat az, hogy a tűzben megpróbált arany az égesse meg a kezem, és az nekem jó, mert akkor nem leszek megtévesztett? Természetesen itt ez egy hasonlat valamire. Nem olvasom végig az egész igeverset, mert ezt szeretném innen kiemelni egy picit. Amikor a tűzben edzett aranyról van szó a Bibliában, akkor mire gondolunk először? Hitre. Arra a hitre, ami erős, amely szilárd, amely hegyeket mozdít, amely mindenre képes. Soha nem adja fel. Bátor, tette kész. Ez a fajta hit, amire gondolunk, de itt nem erről van szó. Igazából olyan sok helyen, amikor tűzben megpróbált hitről van szó, akkor itt nem a hitnek az erejéről szól, hanem ennek a hitnek a tisztaságáról. Mert az aranyat miért teszik tűzbe? Miért teszik tűzbe az aranyat? Azért, hogy fájjon neki, amikor megolvad? Nem. Azért teszik az aranyat tűzbe, hogy a szennyeződések külön tudjanak válni. Tiszta arany 24 karátos, és vannak neki tulajdonságai. Tudod-e, hogy az

arany egy szimbóluma az emberi szívnek a Bibliában? Milyen a tiszta arany? Puha, lágy. Könnyen alakítható. Könnyen formálható. Az arany, a tiszta arany nem egy kemény fém. Természetesen az ujjadon, ha 24 karátos arany van, az kemény, de ha nagyon akarnám, össze tudnám nyomni. Ha annyira erős lennék. A tiszta arany könnyen alakítható. A szennyezett arany az, amelyikben vannak valamilyen más fémek, nikkel, réz, stb., az már a karátszámát tekintve kisebb, és megváltozik a tulajdonsága. Hogyha valakinek arany foga van, biztosra veheted, hogy az nem tiszta arany, hanem valami ötvözet. Mert ha ráharapnál akár egy mogyoróra, vagy dióra, akkor a fogad kicsorbulna. A fognak pedig keménynek kell lennie. Úgy is mondhatjuk, hogy a fog, ami a szádban van, az egy ötvözet. Egy fémekkel szennyezett arany. Ami nem probléma ott, az egy dolog, hogy nekem nem nagyon tetszik, de ez ne sértsen meg téged ma. Tehát érted-e a párhuzamot?

Vannak tulajdonságai a tiszta aranynak, és vannak tulajdonságai a szennyezett aranynak. Tulajdonsága a tiszta aranyak az, hogy könnyen formálható. Könnyen alakítható, és lágy. Ilyennek kell lennie a szívnek. Látod-e az aranyon, egymás mellett, hogy ez tiszta, ez pedig szennyezett? Nem biztos, hogy látod. Addig, amíg be nem teszed azt a tüzes kemencébe, addig, amíg annak az aranyak nem jön el a megpróbáltatás. Addig, amíg nem jön a próba, addig nem látod, hogy az az arany mennyire szennyezett. Az üzenet lényegét most megfoglaljuk: a szívedet sem látod addig, amíg nem kerülsz bele egy problémába, egy nehézségbe, egy próbatételbe, egy kísértésbe. Hiába mondd azt, hogy ó, én tiszta vagyok! Én mentes vagyok a nehezteletől, mentes vagyok attól, hogy másokat kárhoztassak. Mentés vagyok attól, hogy másokat bántsak. Én odaadom az életemet neked, Uram, bármikor, és bármit megteszek érted! Akkor látod meg, hogy mi van benned, amikor belekerülsz egy nehézségbe. Mert akkor lehet elválasztani a tiszta aranyat a szennyeződéstől, amikor különféle hatások és nyomások érik.

Fölmerült bennem a kérdés, ez nagyon primitívnek gondolhatod, de vállalom, hogy amikor az aranyat beleteszik az olvasztótégelybe, és mondjuk, az arany nem egy fém lenne, egy érzéketlen anyag, hanem egy érző lény lenne, akkor vajon mit érezne? Ó, de jó, wellnesszek? De jó nekem? Fájdalmat érezne, kínlódást, szenvedést. Mert a tűz szinte meg akarja emészteni őt, és az a szétválásztás neki fájdalmas. Mert ezerhatvannégy fokon olvad az arany, azt hiszem. Igazán próbatétel alatt van. A szíved ugyanilyen. Ezek a próbatételek, ezek a nehézségek, amiken keresztül kell menni az életedben, ezek jó dolgot hoznak elő belőled akkor, ha tudod, hogy mi célt szolgál ez. Mert így meg tudsz tisztulni, erőssé tudsz válni. Meg tudod ismerni saját magadat, és ha ismered saját magadat, akkor tudsz a megtévesztés ellen tenni. Addig nem. Halleluja! Azt olvassuk az Igében:

Ésaiás 48,10.

10. Ímé, megtisztítottalak, de nem úgy, mint ezüstöt, megpróbáltalak a nyomorúság kemencéjében.

Ez tipikusan az az Ige, amit ha olvasunk, és nincs vastagon kiemelve, akkor gyorsan továbblépünk, nehogy elgondolkozzunk, hogy mi az, hogy a nyomorúság kemencéjében meg vagyunk próbálva. Ez biztos valami rossz fordítás, menjünk tovább gyorsan! Mi a következő Ige? Na, mondom a következő Igét. Újszövetségben Péter első levelében. Mindenki ismeri az Igét, sokszor hallottátok, sokszor elhangzott már, kiváló Igék. Így hangzik:

1Péter 1,6–7. Egyszerű fordítás

6. Ezért tölt el benneteket nagy öröm – annak ellenére, hogy most még egy kis ideig különböző megpróbáltatások szomorúságot okoznak nektek.

7. S hogy miért van ez így? Mert szükséges, hogy ezek a nehézségek próbára tegyék a hiteteket, vajon valódi-e. Az igazi hit ugyanis értékesebb a szintiszta aranyaknál. Az aranyat tűzzel tisztítják meg, mégsem marad meg örökké. Hitetek viszont, miután kipróbálták és valódinak bizonyult, dicséretet, elismerést és dicsóságot szerez nektek, amikor Jézus Krisztus megjelenik.

Amikor egy nehézségbe kerülsz, az segíthet meglátni szívedben, lelkedben azokat a szennyeződések, amelyekről talán nem is tudod, hogy ott el vannak rejtőzve. Mint például az irigység, a féltékenység, a keserűség, a viszály, vagy a harag. Ismétlem saját magamat. Ezek a dolgok Isten előtt nincsenek elrejtve. Ő tudja, látja, hogy ezek benned vannak. Nem miatta kell, hogy ezek felszínre jöjjenek, hanem miattad. Mert ez az útja annak, hogy éretté váljál, szellemi emberré váljál. Könnyű lenne, ha úgy élnénk az életünket, hogy megszületünk egy burokban – elképzелhetetlen, így jársz óvodába, hogy egy magzatburok rajtad van? Aztán így jársz iskolába, középiskolába, el se tudom képzelni, hogy hogyan tudnál így férjhez menni, vagy megnősülni. Nehéz ezt befogadni akkor, ha nem vagy hajlandó úgy gondolkodni, hogy bizony, vannak dolgok, amikben nekem változnom kell. Ha a büszkeségnek és a felfuvalkodásnak azon a szintjén vagyunk, hogy nekem nem lehetne újat mondani. Én mindent tudok. Én már 10,20,30,50 éve keresztény vagyok, és annyi igehirdetést hallottam, hogy már semmi nem tud igazán hatást gyakorolni rám!

Így nehezen fogod ezt a mai üzenetet befogadni és meghallani. Ismétlem újra magam, nem azért van erről szó, hogy bárkire rámutassak, hogy figyelj, veled probléma van! Jézus szeret téged, üdvösséged van, örök életed van. Azért van erről szó, mert van egy jobb élet, mint amit most, ma élsz. Ehhez a jobb élethez szükséges az, hogy megláss dolgokat, és ne legyél megtévesztett. Hajlandó vagy-e meglátni azt, ami benned van? Ha helyesen látod a dolgokat, csak akkor szabadulsz meg a megtévesztéstől. Visszakanyarodva a mai üzenetnek a témájához, amikor megsértődsz, akkor áldozatnak érzed magad. Úgy látod magad, hogy te vagy az, aki bántva van, és különben is mindenki más csituljon el, veled most igazán foglalkozzon a másik ember, mert te meg vagy bántva, meg vagy sértve. Amikor megsértődsz valakire, akkor könnyen átesel a ló másik oldalára, akit addig kedveltél, szerettél, utána már elkezdted vádolni. Addig, amíg nem sértett meg az illető, és maradhatunk a gyülekezetnél is, de ez így van a házasságban, így van az iskolában, a munkahelyen. Addig, amíg jóban vagytok, akkor elfogadó vagy vele, türelmesebb vagy vele, könnyebben elnézed a hiányosságait, a hibáit, de amikor megsértett, attól kezdve már tartózkodó vagy, és már egyből könnyebben meglátod a hibáit. Azonnal rá tudsz mutatni arra, hogy hoppá, veled se minden tökéletes! Ítélezővé válsz sokkal könnyebben, mert ebben a pillanatban, amikor megsértődtél, elkezdted önmagadra összpontosítani, és a saját érzelmeidre. A saját érzékelésedre. Arra, hogy benned, a lelkedben, a lelkivilágodban milyen rossz dolgok kavarognak.

Igazán a szellemi vakság egyik első jele az, amikor elkezdünk önmagunkra összpontosítani, és minden mást, ami körülöttünk van, kizárunk, és csak arra nézünk, hogy én hogyan, és mennyire, és milyen mértékben meg lettem károsítva, meg lettem sértve, meg lettem alázva. Lehetne a sort folytatni, és az indokokat hosszan sorolni, hogy mi miatt lehet az, hogy neked ilyen érzéseid vannak, de mindenki a saját életéből mérítsen. Mert mindannyian szinte föltettétek a kezeteiket, hogy voltatok már megbántva. Ha nem tetted fel a kezed, hadd mondjam el neked: a legelső sértődés az az óvodában volt. Amikor elvették a piros labdát tőled. Aztán az iskolában, amikor a tanár nem négyest vagy ötöst adott arra, amiről te úgy éreztél, hogy jó feleltél, vagy jó dolgot írtál, hanem csak hármast, akkor megsértődtél rá. Te sokkal jobban tudtad! Lehetne hajnalig sorolni az indokokat, hogy mi minden miatt tud az ember megsértődni. Jogosan, vagy jogtalanul. Olyan sokan vannak ebben a csapdában, hogy szinte elhisszük azt, hogy ilyen a normális élet, hogy ebben a helyzetben vagyunk, meg vagyunk sértve, ezzel az illetővel nem tudunk mit kezdeni, nem tudunk mit kezdeni vele. Szinte így megrántjuk a vállunkat, de ha belegondolsz, a sértődés egy neheztelés, ez kapcsolatokat tesz tönkre. A sértődés a köztünk lévő kis szakadékot óriás szakadékká tudja növelni. A sértődés falakat tud közénk húzni, és kapcsolatokat tud szétszakítani.

Szomorú látni, számomra szomorú látni, hogy szolgálatok nem tudnak megfelelően működni, mert sértődöttek. Vannak szolgálatok, pásztorok, evangélisták, tanítók és segítő szolgálatok, zenei szolgálat, kisegítő, technikai, mindenféle szolgálatok vannak, és akik

sértődésben vannak, azok nyalogatják a saját sebeiket, és sajnálatják magukat a sebeik miatt, és a képességeiknek csak a töredékét tudják produkálni a szolgálatban, mert le vannak terhelve a sértődés miatt. Önmagukra fókuszálnak, és nem léptek túl a sértésen, nem léptek túl a sértődésen. Igazából mindegy, hogy az a sértés, vagy sértődés a te irányodban jogos volt, vagy jogtalan. Neked nincs felhatalmazásod arra, hogy a sértett állapotban maradjál. Nincs erre felhatalmazásod, hogy duzzogjál, mint egy tizenhat éves kislány, aki duzzog az anyukájára, mert nem engedi el őt este tíz után már sehova. Még jobban leterhel a sértés, és még jobban leterhel a neheztelés, ha ez keresztényektől jön. Ha olyanoktól jön, akik számodra fontosak. Még keresztény is. Esetleg még rokon is, családtag is. Egy gyülekezetbe is jártok, és ő sért meg, akkor még fájdalmasabb a te számodra, mert nagyobb az elvárás. Ha nagyobb az elvárás, nagyobb a csalódás is. Sokan sebesültek és sérültek, és keserűek ez miatt.

De Jézus világosan megmondta, hogy lehetetlen úgy élni a világban, hogy ne adódjon lehetőség arra, hogy megbotránkozzál. Úgy gondolom, inentől kezdve nem azon kell munkálkodnunk, sem neked, sem nekem, hogy soha, semmilyen sértés ne jöjjön majd kívülről, hanem azon, hogy amikor az majd jön, arra majd én hogyan reagálok, és hogyan viszonyulok hozzá, és legyen rá egy kész válaszom. Érted-e, hogy mit akarok ezzel mondani? Tehát Jézus elég világosan, egyértelműen elmondta, hogy lesznek lehetőségek megbotránkozni, mégis a legtöbb hívő megdöbben. Legtöbb hívő megzavarodik, elcsodálkozik, amikor ez megtörténik, de tudd meg, hogy a reakciód ilyenkor ki tud téged szolgálatni! Ahogy reagálsz erre a dologra, az akár napokra, hetekre, hónapokra visszavethet a hitéletedben. El tud téged mozdítani arról a helyről, amiben vagy, ha megsértődsz. Ezért fel kell készülnöd, mert a válaszod meg fogja határozni azt, hogy mit fog hozni neked a jövő. A válaszreakciód, amikor valaki megsért, az meghatározza a jövődet. Mert a vihar az jönni fog. A szél az jönni fog. Beléd fog ütközni. Ha idáig még nem volt lehetőséged igazán megbotránkozni, igazán megsértődni, igazán belecsöppenni egy viszályba, amihez semmi közöd, eljön majd az idő, amikor lesz erre lehetőséged. Ha jól kezeled, jól tudod ezt kontrollálni, és megfelelő módon tudsz ehhez viszonyulni, akkor könnyen keresztül jutsz rajta. Akkor nem kell a pusztaságba lenni az érzelmeiddel hosszú hónapokat, éveket. Vannak, akik évtizedeket töltenek itt. Egy-két sértő mondat, vagy megjegyzés miatt. Sokan vannak, akik elhagyták a helyüket, amelyet Isten adott nekik.

Ezt 23 éve látom a gyülekezetben. 23 év nem olyan sok. Főleg nem szolgálatban, de 70-80 év sok. Mondjuk az ember él 70,80,10,120 évet, ahhoz képest 80 év sok. Huszonhárom év nem. Mégis ebben a rövid időszakban is annyi példát láttam erre, hogy elkeserítő. Hogy a keresztények mennyire nem tudnak bánni a saját érzelmeikkel. Nem tudják kontrollálni azt. Beszélnek, az Igéket idézgetik, hogy meg kell újítani a gondolkozásmódunkat, és én ezt teszek, meg azt teszek, meg amazt teszek, de nem a másikat kell megváltoztatnod. Igazából saját magadat se tudod megváltoztatni, de Istennek megengedheted, hogy Ő megváltoztathasson téged. Ő időnként megengedi, hogy belekerülj az olvasztótégelybe. Nincs más út arra, hogy megedződjél. Ilyenkor mi gyorsan ki akarunk onnan kerülni, de hidd el, erősebbé tesz téged, hogyha győztesen keresztülmész ezen. Halleluja! Ha rosszul reagálsz a sértésre, akkor a sarokba szorít téged, és csak nyugodtan most legyél őszinte magaddal – nem változik meg a hozzáállásod ahhoz az illetőhöz? Láttam szolgálatokat, akiknek a szolgálathoz való hozzáállása változott meg, amikor megsértődtek.

Ártatlannak hiszed magad, és ezért visszatartod a megbocsátást. Ez egy nagyon jellemző dolog a keresztényekre. Hát én ártatlan vagyok! Ő volt a hibás. Jogtalanul sértett meg! Ezért visszatartod azt, hogy elengedd neki a tartozást, és neheztelsz. Azt mondod, én megbocsátottam. De amikor szóba kerül ez a dolog, valakivel beszélgetsz, és könnyek folynak ki a szemeidből az öt évvel ezelőtti dolog miatt, akkor valóban elengedted? Amikor összeszorul a gyomrod, amikor szóba kerül, akkor valóban elengedted? Mikor szóba kerül az az illető, aki

megsértett, tudsz neki örülni, hogy áldást kapott valakitől, vagy irigység és féltékenység kerít hatalmába, hogy pont ő, aki így viselkedett velem? Hogy tényleg elengedted azt a sértést?

Böködlek most egy picit, jó? Ez szándékos. Ne gondold magadról rosszat, mind ilyenek vagyunk. Mind emberből vagyunk. Azért van erről szó, hogy felnyíljon a szemünk, hogy meglássuk azt, hogy van hova fejlődni. Van lehetőség arra, hogy előrelépjünk, hogy tovább lépjünk. Vannak, akik leélik az életüket úgy, hogy haragszanak. Egész életük végéig a szüleikre, mert nem kapták meg a szüleiktől azt, amit megkaphattak volna. Valaki keresztülment egy váláson, vagy kettőn, vagy háromon, és mindegyikre haragszik, és mindegyiket vádolja. Az ő hibája, az ő felelőssége, az ő butasága, az ő gonosz szíve, az ő gonosz szája, és a felelősség a másikon van, rajtam pedig semmi. Én ártatlan vagyok. De saját magadat hozod ezzel rossz helyzetbe Isten előtt. Nem azért, mert Isten nem fog szeretni téged, hanem azért, mert lesz egy gát, lesz egy szennyeződés ott, a szívedben, azaz a hitedben, és a hited nem úgy fog működni, ahogy te szeretnéd. Kérdezed, hogy miért nem működik? Azért, mert tele van a hited szennyeződésekkel. Tele van meg nem bocsátással. Tele van nehezteléssel. Tele van sértődéssel. Tele van féltékenységgel. Tele van irigységgel, és nem engedted el.

Nézel magadra, hogy én gyülekezetbe járok, Bibliát olvasok, nyelveken imádkozom, mindenféle jó dolgot teszek, és kívülről úgy nézek ki, meg kívülről is mindenki azt mondja, hogy én vagyok a hitember! De nem ettől látszódik meg az emberen, hogy milyen a hite. Hanem akkor, amikor nyomás alatt van. Ha egy szivacsot beleraksz egy folyadékba, amikor megnyomod, ki fog belőle folyni az, amit előtte felszívott magába. Ha benned csak a tiszta Ige van, és tiszta a hited, és jól működik, amikor nyomás ér téged, megpróbáltatás, nehézség, vagy bármiféle keserűség, akkor az fog kifolyni belőled. De ha neheztelés, meg a sértődés, meg a duzzogás van benned, akkor az fog kifolyni belőled. Akkor csodálkozol, miért nem működik? Mi a probléma, Uram? Semmi rosszat nem tettem, ők voltak azok, akik megbántottak. Ők voltak, akik hazugságot mondtak rólam. Ők voltak azok, akik becsméreltek engem. Hát én ártatlan vagyok! Az égvilágon semmi rosszat nem tettem. Miért nem működik nekem?

Legyen a hited, a szíved tiszta, és sokkal könnyebben fog menni minden. Amikor a szíved nem tiszta, vagy a lelked, vagy nem is tudom, hogy nevezzem, akkor igazából bosszúra vágysz. Megbántott? De jó lenne, ha minél hamarabb learatná annak a rossz magnak a gyümölcsét. Várod, hogy valami rossz történjen veled. Ha tényleg valami rossz történik veled, akkor ugye, megmondtam! Azért van ez veled, mert olyan rosszat tettél velem. Ez nem a megbocsátásnak a szelleme. Ez nem annak a szelleme, hogy én szeretlek téged el nem múltó szeretettel. Ez a kárörvendés! Jézustól láttunk ilyen példát? Nagyon fontos dolog meglátni, hogy csak azért, mert rosszul bántak veled, nincs engedélyed arra, hogy ragaszkodj a sértődésedhez! Nincs erre felhatalmazásod sehol. A Bibliából nem olvasol ilyet. Konfliktusok voltak, konfliktusok vannak, és konfliktusok lesznek. Ha akarod, ha nem. Ha hiszed ezt, ha nem. Ha imádkozol ez ellen, ha nem. Azok lesznek, és jönnek. Ezekkel szembe kell nézni, és a ténnyel is, hogy egyedül Jézus a tökéletes pásztor. Ez egy tény.

Ha gyülekezetbe jársz, ott nem tökéletes emberek szolgálnak, és nem tökéletes emberek ülnek melletted. Mögötted sem, és előtted sem. Isten belehelyez téged egy helyre. Múlt héten elhangzott, hogy Isten elhelyezte a tagokat Krisztus Testébe úgy, ahogy akarta. Nagyon szeretem azt mondani, hogy Isten nem kérdezte meg a véleményemet erről. Nem kérdezte meg azt, hogy akarom-e, tetszik-e, vagy nem tetszik. Idehelyezett, ezért itt vagyok. Téged is ide helyezett, és itt vagy. Addig nem megyünk innen el, míg Isten azt nem mondja. Így van? Így betöltheted az elhívásodat, áldás lehetsz mások számára, te is áldott lehetsz, és a sötétségben világítani tudsz. Mit akar a sátán? Megpróbál megsérteni. Megpróbál téged leterhelni érzelmi szinten, hogy kivegyen téged arról a helyről, amely helyre téged Isten helyezett. Megsért, és lehet, hogy jogtalanul sértettek meg, lehet, hogy nagyon keményen, durván beszólt neked valaki, és lehet, hogy tényleg hazugsággal vádoltak, mindegy, hogy milyen szintről, megpróbál a sátán téged kivenni arról a helyről, ki akar gyomlálni, el akar

távolítani, azért, hogy Isten akaratán kívülre kerüljél. Ezért van az, hogy nagyon sok ember gyülekezetéről gyülekezetre repdes, és megy tovább, mert egy helyen megsértették, és azt gondolja, hogy a másik helyen ez sohasem fordulhat elő. Aztán ott is megsértődik valamiért, mert nem fogadják el a prófétai szolgálátát. Vagy nem fogadják el a zenei énektehetségét, vagy nem fogadják el azt, hogy neki hosszú haja van, és nem rövid. Vagy bármi miatt megsértődik és továbbáll, és így megy, megy, tovább vándorol, mint a méhecske, virágról virágra. De a méhecske legalább hasznot termel, de a hívő, aki így ugrál, az nem. Tudod miért? Mert gyümölcsöt csakis úgy lehet teremni, hogyha el vagy plántálva, ha meg tudsz gyökerezni valahol. Próbálj meg egy virágot vagy egy fát kéthetente, vagy havonta, vagy akár évente átültetni. Tedd meg egy meggyfával, egy gyümölcsfával, hogy minden évben átülteted. Nem fog jó gyümölcsöt hozni, mert először meg kell, hogy gyökerezzen. Ez egy helyhez kötött dolog, független attól, hogy jön a vihar, jön a sértődés, vagy nem jön a sértődés. A kertész nem mondja azt a meggyfának, vagy a barackfának, vagy a körtefának, hogy: Jaj, megóvlak mindenfajta szélről, megóvlak a napsütéstől, és mindentől megóvlak, hogy nehogy valami probléma legyen veled! Nem, kiteszi, kiülteti oda a szabadba, És jön a szél, jön a vihar, jön az eső, jön a nagy vihar is akár, és annak a fának meg kell gyökereznie, ellenállóvá kell válnia! Te is ilyenné kell, hogy legyél! Jó értelemben ellenállóvá, hogy meggyökerezzél, hogy gyümölcsöt tudjál hozni. Nem engedheted meg azt, hogy megsértődj bármire, bárkire! Amikor ezt megteszed, hogy megsértődsz, akkor levetted a figyelmed és a szemed Istenről, és saját magadra néztél, és nyalogatod a saját sebeidet, hogy az én fájdalmam, az én igazságtalanságom, ami engem ért, és az enyém, az enyém, az enyém! És ez a szellemi vakság első jele. Mert így érzéketlenné válsz Istennek a vigasztalására, a segítségére, a támogatására, arról nem is beszélve, hogy a véleményed, a szavaid, a hozzáállásod, a mentalitásod, minden megváltozik azzal kapcsolatban, aki téged megsértett. Ez önmagában sem jó dolog.

Ha megsérti valaki a gyermekedet az iskolában, akkor te azt a tanácsot adod neki, hogy holnap jól vágd nyakon? Mit képzelsz? És ha a nyakon vágásra sem reagál, akkor rúgd bokán! Egy egyértelmű felszólítás van a Bibliában, újszövetségi igevers, hogy törekedjetek mindenkivel a békességre. Mi egy gyülekezetet építeni akarunk, nem rombolni. Így van? Ezért figyelj meg, amit most mondok: te is voltál már sértő! Mindannyian. Nem csak sértett. Nagyon sokszor úgy sértesz meg másokat, hogy neked fogalmad sincs róla. Fel sem tűnik neked, hogy sértő voltál a másik számára. Mint ahogy nagyon sok esetben nekem sem tűnt fel az, hogy amit mondtam, ahogy mondtam, amilyen stílusban mondtam, az a másik számára bántó és sértő volt.

Nagyon jó példa nekem a feleségem – talán elmondhatom, nem haragszik meg érte. Amikor mi megismerkedtünk egymással, sokat beszélgettünk az Igéről. Előbb szolgáltunk mi, mintsem, hogy bármiféle érzelmi dolog kialakult volna közöttünk. És egyszer én nagyon vehemensen mondtam neki az Igéből a meggyőződésemet, és azt, hogy én hogyan látom. Ő azt felelte, hogy: Nem úgy van, ahogy te gondolod, hanem úgy van, ahogy én mondom. Én kifejeztem magam a saját magam stílusában, és nekem fel sem tűnt, hogy őt ez bántja így, ebben a formában. És később mondta el, hogy egy pici hajsza választotta el attól, hogy engem kidobjon. Kidobjon a lakásából – mert az ő lakásában voltunk akkor –, kidobjon az életéből. Azért, mert bántottam őt azzal az arroganciával, azzal a fölényeskedéssel, amivel én szóltam akkor Isten Igéjét. De nekem az fel sem tűnt. Élete legrosszabb döntését hozta volna persze, ha akkor kidob engem. Köszönöm Istennek, hogy nem engedte meg, hogy ez megtörténjen! És persze ezt aztán megbeszéltük.

De ezután is előfordult másokkal kapcsolatban is, hogy amit mondtam, ahogy mondtam, az nekem nem volt olyan sértő. Mert ha nekem valaki valami rosszat mond, akkor igyekszem nem fölvenni a sértést, ezért úgy gondolom, hogy ezt más is elbíri. Én bátran használok kemény szavakat, bátran vagyok nyílt, bátran vagyok őszinte, bátran vagyok egyenes, mert azt gondolom, hogy a másik ember is tudja ezt kezelni, és fogadni, mint ahogy igyekszem én

is ezt kezelni, ha velem valaki ilyen. De nem mindenki tudja ezt így kezelni. Úgyhogy van egy arany szabály, hogy amikor az igazságot közlöd, amikor az igazságot mondod, azt neked mindig szeretetben kell tenned! Mindig! Mindig szeretetben kell tenned, és akkor a te részed ki van pipálva. Innentől kezdve a másik dolga az, hogy hogyan viszonyul ahhoz. Ebben az esetben is előfordulhat, hogy a másik megsértődik? Igen, és majd hogyha odaérünk, és az időbe belefér, akkor hozok erre is egy-két példát.

Akik mindig elfutnak a nehézségek elől, azok nem erősödnek meg soha, és sajnos soha nincs erejük arra, hogy kezeljék az üldöztetéseket és a nehézségeket. Isten nem arra teremtett, hogy elkülönítve éljünk egymástól a világban, hanem arra, hogy közösségben legyünk. Ha pedig közösségben vagyunk egymással, ott valaki a vanília fagyit szereti, valaki a puncs fagyit, valaki a karamellt. Valakinek ez a stílusú prédikáció tetszik, valakinek más stílusú prédikáció tetszik. Nem vagyunk egyformák! Isten szereti azt, amikor az Ő gyermekei törődnek egymással. Szereti, amikor az Ő gyermekei gondot viselnek, gondoskodnak egymásról, és ez nem mindig könnyű. Nézz szembe a próbákkal, mert a jellemed csak akkor fejlődik, ha feldolgozod a másokkal való ellentéteket. A jellemed akkor válik krisztusivá, akkor fogja igazán felöltetni azt, ami a belső ember valójában, ha szembenézel azokkal a konfliktusokkal, amelyekbe belekerültél, vagy belekerülsz majd a jövőben. Ha ezt elkerülöd, akkor jön a sértődésnek azon körforgása, amiből nincs kiút. Tehát egy körből hol van a kiút? Mész körbe-körbe, és a sértődöttet játszod. Mindig ez zajlik le benned. Hogy van ebből kiút? Valahol meg kell szakítani. Legyél te az, aki ezt megszakítod!

A gyűrű egy jó hasonlat arra, hogy Istennek örök érvényű szeretete van felénk, el nem múló szeretete. Azt nem tudod megszakítani, nem tudod megtörni. De azt a neheztelést, azt a bántódás-érzést, azt a sértődés-érzést, ami benned van, azt meg tudod szakítani, meg tudod törni. Csak neked látnod kell, hogy benned van-e. És ha megláttad, az még mindig nem minden, utána valamit cselekedned kell! Valamit kezdened kell, valamit meg kell változtatnod! A növekedést ez az engedelmesség hozza meg. Ha soha nem nézel szembe a saját éretlenségeddel, akkor mindig a sértőnek a hibáit fogod látni, mindig kritikus leszel a sértővel. Nem látod meg az értékeit, könnyebben pletykálsz róla, könnyen vádolod a hibáiért, nem vagy elnéző vele szemben. Ezeket felírtam magamnak pontokba szedve, hogy mindenképpen elmondjam, mert valóban ilyenek vagyunk, amikor neheztelünk valakire. A 2Timótheusból olvasom Pál apostol utasításait az Egyszerű fordítás szerint:

2Timótheus 2,23–26. Egyszerű fordítás

23. Kerüld el az ostoba és értelmetlen vitatkozásokat, mert ezekből csak veszekedés lesz, te is jól tudod.

24. Az Úr szolgálja pedig ne veszekedjen senkivel, hanem legyen kedves és türelmes mindenkire, és legyen gyakorlott a tanításban!

25. Szelíden és udvariasan igazítsa helyre azokat, akik ellenkeznek vele! Abban a reményben foglalkozzon velük, hogy Isten talán mégis megváltoztatja az ellenkezők szívét és gondolkodását, és akkor felismerik az igazságot.

26. A Sátán ezeket csapdába ejtette, hogy azt tegyék, amit ő akar. De még ezek az emberek is észhez térhetnek, és kimenekülhetnek a csapdából.

Szerinted ide passzol ez az igesor? Látod ugye, hogy itt a sértődésről is beszél az Ige? A szeretet elfelejti a rosszat, azért, hogy legyen remény a jövőre nézve. A szeretet nem ismételteti mindig, nem mantrázza a sérelmeit, hogy ő mit tett velem, és milyen jogtalanul. És nem próbálja a másikat is meggyőzni, meg azt is meg azt is, meg a következőt is, hogy: Állj mellém! Nekem van igazam, és az a másik hazug! Még akkor sem, hogyha ez így van. Mert Jézus sem tette ezt. Ne mondd nekem azt, hogy ez könnyű! Ha igazán legyőzöd a sértést, akkor igyekszel könnyen kibékülni, komolyan ki akarsz békülni, akkor keresed a lehetőséget arra, hogy helyre legyen állítva a kapcsolat. Ha legyőzted a sértődést, akkor keresed a lehetőségét annak, hogy helyre legyen állítva a kapcsolat. Jézus meggyógyítja a sebeidet, és

vágyik is erre, de sokszor ezt nem engedjük, mert nem ez a legkönnyebb út. Mert ehhez alázat kell, ehhez bele kell menni a nehézségbe, konfrontálódni kell, önmegtartózkodás kell! De ez az útja annak, hogy gyógyulásod legyen, hogy gyógyulása legyen a sérült érzelmeidnek. Ez az útja annak, hogy gyógyulása legyen a megbántott, a keserű, a fájdalmas, sebekkel terhelt lelki világodnak. Ez az útja! Nem mindig a másiktól kell várni azt, hogy ő változzon! Egy döntés, amit meghozhatsz: Az érdekel engem jobban, és az a fontosabb, hogy a másiknak jó legyen a dolga. Ha ez van benned, akkor működik benned Isten szeretete, Isten Szelleme, Isten agapéja, hogy a másik jóléte fontosabb, mint a sajátom.

Ez abszolút ellenkezik azzal a gondolkodásmóddal, ami a világban van, és abszolút ellentétes azzal, ami sok emberben van a gyülekezetben. Hogy a másiknak jobb legyen, mint nekem? Hát mi hasznom nekem abból? Nagyon sok haszna van, de az emberek először ezt nem látják. Az önzetlenség nem mindig ilyen könnyű, bár Jézus azt mondta, hogy vegyétek fel az én igámat, az én terhemet, és lássátok meg, hogy nem nehéz! Sokszor azért nehéz a számunkra, mert a gondolkodásunk, az elménk és a lelki világunk nincs megújítva, és úgy gondolkozunk, mint a világ, úgy akarunk döntéseket hozni, mint a világ, és úgy akarunk reagálni, mint ahogy a világ. De tudod, van Istennek egy értékrendszere, meg van az embernek egy értékrendszere, és a kettő nagyon messze van egymástól. Nagyon-nagyon messze van egymástól. A büszkeség nem jár ezen az úton, csak a békességre törekvők. A meg nem bocsátás, a sértődés, a sértés megmutatja azt, hogy hol vagy szellemileg. Megmutatja azt, hogy a szívednek igazából milyen az állapota. Megmutatja azt, hogy kivagy valójában.

Vannak nagyon jó példák a Bibliában, József példáját nézzük meg. József a családban a tizenegyedik, legkisebb gyermek volt. Apjának a kedvence, akitől cifra ruhát kapott, és körbe volt mindig bugyolálva apjának a szeretetével. Talán egy picit vissza is élt ezzel. De ott voltak a bátyjai, mind a tíz, akik igen nehezményezték azt, hogy a legkisebb a kedvenc, és nem testvéri szeretettel voltak felé, hanem irigységgel, gyűlölettel. Az irigység és a gyűlölet a legrosszabbat hozza ki belőled. Itt a bibliai példa, hogy saját édestestvérüket akarták megölni. A történetet ismeritek. Kint voltak a pusztában, legeltették a mezőn a báránnyokat. Az apa kiküldte a legkisebbet a bátyjaihoz, hogy nézze meg, mi újság velük. Ők pedig azt mondták egymás között: Na, most akkor megfogjuk ezt a gyereket! A történet eredője az, hogy Józsefnek volt egy Istentől jövő látása, egy álma, ami sértő volt a szüleire és a testvéreire nézve. Mégpedig az, hogy öléltte a testvérek és a szülők meg fognak hajolni, és elismerik az ő nagyságát, és meg fognak alázkodni. Na, ez aztán teljesen kiverte a biztosítékot a testvéreknél, és elhatározták, hogy megölik. Megöljük! Bekenték állati vérral József ruháit, és hazaküldték a ruhákat, hogy szétmarcangolta a gyereket az oroszán, vagy valami állat a pusztában. Pedig először bedobták Józsefet egy kútba. A kútban mit mondott József? Lett volna lehetősége megsértődni? Talán nem is kicsit. Igaz? Ha a testvéreid meg akarnának ölni, téged ez hogyan érintene? Ez egy természetes, mindennapos dolog? Nem mondanám.

De utána még a gonoszságon csavartak egyet. Ne öljük meg, inkább legyen egy élő halott! Adjuk el rabszolgának, és még pénzt is kapunk érte! Ez egy rosszabb állapot, mint a halál. Az ókorban rabszolgának lenni rosszabb volt, mint hogyha levágták volna a fejedet. Borzasztó állapot rabszolgának lenni úgy, hogy nincs remény arra, hogy jön apuci, és kimenekít, mert azt hiszi, hogy meghaltam. Nincs remény arra, hogy bármiféle előmenetelem lenne a látás szerint. De Józsefben nem volt ez a sértődős, duzzogó mentalitás, és látjuk Istennek a válaszát. Potifár házába került József, aki jó előmenetelt adott neki. Idővel az egész háza felett úrrá tette őt, a rabszolgát. Mi ez, ha nem Isten kegyelmsége? Mi ez, ha nem Isten különleges ajándéka a rabszolga felett, hogy így felemeli őt? De volt-e Józsefben duzzogás, sértődés, kődobálás? Szótt-e fondorlatos terveket, hogyan fogja ezt megbosszulni? Hogyan fogja majd a saját igazát elmondani az apjának? Ez nem volt benne. Mi történik? József talán azt gondolja, hogy hát igen, ott volt ez az álom. Isten fölemelt engem, és itt vagyok már, úr egy gazdag ember háza fölött. Most már lassan látom beteljesedni az álmot.

És akkor a lehető legrosszabb történik. Jön az asszony, a gazdának, Potifárnak a felesége, aki szexuálisan zaklatja Józsefet. Ez egy bibliai példa arra, amikor a nő zaklat szexuálisan egy férfit. Nem arra gondolt József, hogy: Hát jó, egyszer belefér! Hanem nemet mondott neki hosszú-hosszú ideig. A történetet ismerjük. Egyszer kettesben voltak, József ruhája az asszony kezében maradt, aki sikítózva kiabálta: Megerőszakolt ez a rabszolga, akit te ide hoztál a házamba! Így József hova kerül? Börtönbe. A börtönben nincsen konditerem, nincsen wellness részleg, ott bűnözők vannak, meg nyirkos hideg, meg patkányok. Nem egy olyan fajta börtön ez, ahol kinézek a tengerpartra a teraszról. Fölcsillant a remény, hogy valami jó dolog fog történni, és még rosszabbá vált a helyzet! Te voltál-e már így az életedben, hogy van Istentől egy látásod, mondott neked valamit. Elindulsz az utadon, úgy gondolod, hogy ez most beteljesedik. És sokkal rosszabbá válik a körülmény, és a helyzet. Minden az ellenkezőjét mutatja annak, mint amit te Istentől kaptál, és vártad, hogy beteljesedik. Sokan ezen a ponton feladják. Sokan ezen a ponton megsértődnek. Sokan ezen a ponton abbahagyják, megbotránkoznak, és azt mondják, hogy: Na, itt akkor most vége! Hol van az Isten? És megsértődnek Istenre.

Újra fölcsillan a remény a börtönben, hogy folytassam a történetet. Ott van a fáraónak két szolgálója a börtönben: a főpohárnok, meg egy másik, és József megfejti az ő álmaikat. És amikor megfejti az egyiknek az álmát, akkor azt mondja neki József: Amikor majd te kikerülsz innen, akkor emlékezzél meg rólam! Megemlékezett róla, amikor kikerült a főpohárnok, és visszakerült a hivatali helyére? Nem. Azt hiszem, hogy két év telt el, addig ott sínylődött a börtönben József. Megsértődhetett volna? Jót tettem veled, jót várhatnék vissza! Jó magot vetettem el, erre tőled azt kapom, hogy elfelejtesz. Duzzoghatott-e József? Lehetett-e benne sértődés? Megbotránkozhatott volna ezen a helyen, ebben a percben, ebben a pillanatban? Elengedhette volna az álmait? Nagyon sokszor.

Ami a döbbenetes a számomra, hogy nem egy-két hónapról van szó, nem egy-két évről van szó. Ha jók az emlékeim, akkor tizenhét évesen adták el rabszolgának a testvérei, és tizenhárom év után került ki a börtönből. Tizenhárom év! És te azt mondod, hogy téged már két hete megbántottak, és ezt olyan nehezen tudod elviselni! Eltelt már egy hónap, és oda se jött hozzám azt mondani, hogy bocsáss meg! Milyen ember az ilyen? Meddig kell, hogy hosszútűró legyél? Meddig kell, hogy türelmes legyél? Az ember élete hetven, nyolcvan, százhusz év. Én azt mondom neked, hogyha ezt megkérded tőlem, azt felelem: 80 évig legyél türelmes! Nem tudom, hogy most hány éves vagy. Húsz, harminc, vagy ötven? Még nyolcvan évig türelmes vagy, beleférsz. Tovább nem kell! Ez a hosszútűrés, amikor nem nézed azt, hogy eltelt már az idő, igazán megváltozhatnál már! De jó, hogy Isten nem ilyen velünk, hogy Ő hosszan tűr velünk, hónapokat, éveket, évtizedeket! És mégis elrontjuk időnként, eltévesztjük. Az Ő szeretete feltétel nélkül elfogad bennünket, szeret bennünket, támogat minket. Amikor megsértődünk, akkor nem mondja azt, hogy: Látod, milyen sértődős vagy! Ő egy jó Isten.

Nagyon bátorító példa József története akkor, ha ismered a végét. Tudod azt, hogy ő a börtönből kikerült, megfejtette a fáraó álmát, és odakerült az egész nemzetnek, az akkori világbirodalomnak a legmagasabb pontjára, a fáraó alá. Minden a lábai alatt hevert, minden. A fáraó álma a kétszer hét évről szólt, az tizennégy év, ő körülbelül tizenhárom évet volt börtönben. Még vagy tizennégy év telt el, nem tudom pontosan mennyi, amikor jöttek a szülei és testvérei, és leborultak előtte. Hány év telt el, amíg az álom beteljesült? Nem egy, és nem kettő.

Nekem is van egy álomom, és nem tudom, hány év kell hozzá, amíg beteljesedik. Az én álomom ti vagytok, hogy én egy olyan gyülekezetbe, olyan közösségbe járok, ahol nem kell úgy lépkedni jobbra-balra, mintha hímes tojáson lépkednék, vagy mimóza virágokon, nehogy megsértődjön a másik. Hanem a keresztyének felnövekedettek, érettek, szeretetben járnak, támogatják egymást, és a világ csodálkozik, hogy milyen szeretet van itt! Megismeri a világ,

hogy keresztények vagyunk, mert szeretjük egymást. Van erről egy látásom. Ahhoz, hogy ez beteljesedjen, ahhoz talán kell ez az üzenet, hogy éretté váljon a gyülekezet, felnőtté váljon. Sokan vagytok itt, akik érettek vagytok, és mindig lesznek olyanok, akik csecsemők, mert mindig jönnek be az újak, akiket föl kell építeni. De nem jó érzés azt látni, fájdalmas, amikor keresztények tíz, tizenöt, húsz, huszonöt éve gyülekezetbe járnak, és tényleg olyanok, mint a mimóza virág. Könnyen sértődnek, könnyen bántódnak, neheztelnek, miközben azt mondják, hogy: Hát, én hűséges vagyok, nyelveken imádkozom, két órát naponta! Csodálatos dolog, ha nyelveken imádkozol két órát naponta, hálát adok Istennek! Abba ne hagyd! De van ezen túl még valami, amivel foglalkoznod kell: ez az érzelmi világod, a lelki világod. Azt meg kell újíttani, és a szellemedet, amit Isten újjáteremtett. Isten természete ott benne van. Ezt fel kell öltöznöd a lelkedre is, hogy az új ember megnyilvánuljon.

Ha Isten nagysága helyett sokszor a körülményekre figyelünk, akkor elcsüggedünk. Igazából ezért csüggedünk el. Ha megsértődsz, akkor az ellenség elérte a célját. Akkor eltérített Isten akaratától, foglyul ejtett, és te választhatsz, hogy megmaradsz ebben a sértődésben, vagy pedig azt választod, hogy: Hasznosabb nekem nem megsértődve élni! Ha neked is vannak álmaid, és vannak látásaid, márpedig hiszem, hogy mindnyájatoknak vannak Istentől kapott álmai és látásai, akkor nem biztos, hogy úgy fog az beteljesedni, ahogy te azt elgondoltad.

1Korinthus 10,13. Egyszerű fordítás

13. Eddig még csak olyan próbatétel ért benneteket, amely minden más embert is előbb-utóbb elér. Isten azonban hűséges, ezért nem fogja megengedni, hogy túl nehéz megpróbáltatásnak legyetek kitéve. Sőt, amikor a próbatétel kellős közepén vagytok, utat nyit nektek, hogy kiszabaduljatok belőle. Így ki fogjátok bírni a megpróbáltatást.

Ha Isten erejét akarod hordozni, akkor meg kell tanulnod feldolgozni a sértést. Meg kell tanulnod feldolgozni a csalódásokat, és meg kell tanulnod feldolgozni azt is, ha elárulnak. Még ha ez keresztényektől érkezik hozzád, akkor is. Mert így tudod Isten erejét hordozni, így leszel igazából felkent. Ha ezt nem tanulsz meg, akkor a kenet neked csak egy ilyen „másnak megvan, nekem nem tudom, miért nem működik” dolog lesz. Sok keresztény ezen a ponton megtörik. Ez egy nagy csapdája az ördögnek, senkinek az élete nincs megkímélve a konfliktusoktól. Szükségesek ezek, mert Isten ezeken keresztül tart a növekedés pályáján. Ki kell, hogy nőjél a bébi-keresztény korból úgy, hogy közben szabályszerűen viselkedsz! Jézus zseniálisan tette ezt, Ő a legjobb példa, Ő a legjobb pásztor, Ő az, akit követünk. Ha azt keressük, hogy hogyan tegyük ezt meg, akkor az 1Péter 2,22–23-ban látjuk azt, hogy Ő hogyan viselkedett

1Péter 2,22–23.

22. Aki bűnt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott:

23. Aki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem rábízta magát az igazságosan ítélőre:

Hagyta az igazságosan ítélőre! Annyira szeretjük mi kézbe venni a dolgokat, annyira szeretünk mi igazságot szolgáltatni, annyira szeretjük azt, hogy: Na, most akkor én megmondom a tutit, és megmondom az igazat! De tudod, az igazat meg lehet mondani így is, és meg lehet mondani úgy is, és mindkettő az igazság, csak a végeredmény nem. Az egyszerű példa, amit sokszor elmondtam sok helyen. Én mondhatom azt a feleségemnek a vasárnapi ebédnél, hogy: Drágám, te olyan jó leveseket főzöl mindig, de ez a levesed egy picit sótlan. Add a sót, légy szíves, és megsózom! Vagy mondhatod azt: Ehetetlen, semmire nem jó étel! Asszony, sótlan ez a leves! Mindkettővel azt fejeztem ki, hogy sótlan a leves. Az egyikkel rossz hatással vagyunk a társunkra, és az eredményei is hasonló lesz. A másiknak van egy kedves kifejezése, a hatása is kedvező lesz. Az igazságot ne az indulatodból, meg ne az érzelmeidből mondd el!

Példabeszédek 12,16. Egyszerű fordítás

16. Az ostoba haragja hamar kitudódik, az értelmes pedig fel sem veszi a sértést.

Példabeszédek 19,11. Egyszerű fordítás

11. Bölcs dolog, ha fékezed haragod, és dicsőségedre válik, ha nem veszed fel a sértést.

Nagy kihívás, hogy mennyire tudunk uralkodni az indulatainkon. Minden alkalommal, amikor az indulataink próbára vannak téve, az egy kísértés a sértődésre is. Arra is mindig adódik lehetőség, hogy felhúzd magad, de minden esetben, amikor a sértődésed van picit próbára téve, igazából a hited van megpróbálva.

Azt már láttuk, hogy Jézust megsértették. Vajon Ő megsértett-e már másokat? Volt-e, hogy Jézus megsértett másokat? Azt gondolnád, hogy nem. De, nagyon sok esetben sértett meg másokat! Nagyon-nagyon sok esetben. Egy példa erre:

Máté 15,7–9. 12. 14.

7. Képmutatók, igazán prófétált felőletek Ésaiás, mondván:

8. Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engem; szíve pedig távol van tőlem

9. Pedig hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.

Felfigyeltél-e itt már valaha a 12-es versre? Ezt mondja:

12. Akkor hozzájárulván az Ő tanítványai, mondának neki: Tudod-é, hogy a farizeusok e beszédet hallván, megbotránkoztak?

Tudod-e, Jézus, hogy a farizeusok ezt hallván megsértődtek? Volt, amikor Jézus megsértette a családját, vagy megsértette a barátait. Például Lázár családját, mert nem rohant egyből oda, amikor hívták Őt a beteg Lázárhoz, hogy jöjjön, imádkozzon érte! Mire három nap múlva odaért, addigra meghalt. Megsértette a saját városából valókat. Érdekes dolgok ezek. Szeretném, ha nem itt zárnánk le ezt a tanítást, és jobban kifejthetném, nehogy valakinek valami téves gondolata legyen. Ha az igazságot szólod, ahogy Jézus az igazságot szólt mindig – Jézus soha nem szólt hazugságot –, és ha az igazságot szólod te is, mindig lesznek olyanok, akik meg fognak sértődni. De a cél sohasem az, hogy megsértsél másokat.

Van úgy, hogy oda kell menni egy vezetőnek valakihez, és ki kell igazítani az illetőt. Sohasem az a cél, hogy megsértődjön az, akit kiigazítottak. Van olyan, aki ezt annyira rosszul kezeli, akár vezetőként is, hogy inkább nem megy oda, és nem igazítja ki, akit kellene. Nem foglalja el az Istentől kapott helyét, hogy bizonyos döntést meghozzon, mert fél attól, hogy megsértődik az illető és elmegy, és így elveszíti. De ez egy nagyon helytelen hozzáállás, úgy gondolom, mert így kompromisszumot kötünk. Egy olyan kompromisszumot, amit nem engedhetünk meg. Vannak, akik megsértenek másokat azzal, hogy Istennek engedelmességek. Amikor kiáll az evangélista az utcára hirdetni Jézus nevét, vannak, akik megbotránkoznak ezen? Vannak olyanok, akik számára ez sértő. Bocsánatot kell kérni azért, amiért az igazságot mondom? Mit mondott Jézus a tanítványoknak?

14. Hagyjátok őket; vakoknak vak vezetői ők: ha pedig vak vezet a vakot, mind a ketten a verembe esnek.

Jézus megbotránkoztatta a saját családtagjait, tanítványait, néhány barátját, megbotránkoztatta Keresztelő Jánost is. Nem azt mondom ezzel, hogy neked az legyen a célod, hogy másokat megsértsél és megbotránkoztassál. Egyáltalán nem! Mondhatod azt, hogy azért nem mondasz valakinek valamit, hogy ne hogy megsértsd. Én azt mondom erre, hogy még jó, hogy nem ez a célod! Ez a minimum, hogy nem akarsz senkit megsérteni, de van úgy, hogy valakivel beszélni kell, mert az, amit csinál, az nem helyes. Ha valaki odamenne most a lányomhoz, és zaklatná őt bármilyen módon, én is odamennék hozzá, és azt mondanám neki, hogy ne csinálja ezt! Megsértődhetne a zaklató? Igen, megsértődhetne. Érdekelne engem különösebben? Szerinted? Ugye, érted itt a lényegét, és az arányokat? Nem akarok én tiszteletlen lenni, de vannak dolgok, amiket meg kell védeni! És az igazság, az egy ilyen dolog. A szolgálat, az egyház, Krisztus Teste, az egy ilyen dolog. A bárányokat meg kell védeni!

Nem sokszor volt alkalmam arra, illetve nem sokszor kellett embereket azokból a gyülekezetekből elküldenem, ahova jártam, de volt, amikor meg kellett ezt tennem. Egy példát hadd mondjak, és most már ezzel tényleg lezárom. Ha valaki azért jön a gyülekezetbe, hogy ott kéregessen, de egyáltalán nem akar az Igével foglalkozni, Isten Igéjével, nem érdeklí igazából semmi, ami ott folyik, csak azért jár oda, hogy a gyülekezeti tagokat lelejmolja, akkor én azzal foglalkozom. És foglalkoztam is, mert a bárányokat meg kell védeni a farkasoktól! Ámen. Ilyenkor mi a helyzet, hogy megsértődik az az illető, ha azt mondom, hogy ne jöjjön többet ide? Nem örülök neki, az lenne a legjobb, ha megtérne. Olvastam a 2Timótheusból, hogy hátha az Isten ad neki megértést, hogy meglássa azt, hogy az ördög csapdájában van.

Mindezt azért mondtam el, hogy időnként szembe kell nézni azzal, hogy foglalkoznunk kell bizonyos helyzetekkel. Lesznek konfliktusaid, amikor őszintén, egyenesen, nyíltan fel kell tárnod azt, ami benned van. Nem lehet elmenni minden mellett szó nélkül. Mert amikor csak ráutalsz a magatartásoddal, hogy valami baj van, de nem mondd meg egyenesen, nyíltan, az én szememben, az én számomra ez egy visszataszító dolog! Amikor csak kerülgeted a forró kását, amikor csak utalást teszel rá, hogy ott valami nem oké, majd csak észreveszi magát. Én nem látom ezt igeinek, ez sokszor a félelemből fakad, hogy nem mered felvállalni a véleményedet, az igazságodat, a meggyőződésedet. Ezt teljesen megértem, hogy ilyenkor megvan a lehetősége, hogy a sértődés, viszály, keserűség felüti a fejét, de én úgy hiszem, hogy ezt mindig lehet kezelni. Meg kell tanulnod neked is, meg kell tanulnom nekem is, hogy úgy viselkedjünk egymással, amely méltó Krisztus Testéhez. Ne sértsél meg senkit, és amikor téged megsértének, akkor tudd azt kezelni! Szeretnéd-e tudni azt, hogy hogyan kell ezt kezelni? Szeretnéd-e gyakorlati válaszokat arra, hogy mi a megoldás arra, hogy ne sértődjél meg? Valaki dörzsölni kezdi a tenyerét. Nem, megvan erre a válasz, és ha igazán érdekel, akkor gyere el a jövő héten is, mert a jövő héten erről lesz szó! Ámen. Dicsőség az Úrnak!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.